

af dette have til Gjengjæld været tvungne Interessenter henholdsvis i den ene og i den anden af Kasserne, og disse have saaledes ikke kjendt frivillige Interessenter, uden forsaavidt de med Pension afgaaede Medlemmer af Personalet have kunnet vedblive at være Interessenter i Kasserne, saafremt de ønskede det. Medlemmernes Bidrag have for Capellet's Begravelseskasses Vedkommende været satte til et fast aarligt Beløb for Theatrets dertimod til 1 pCt. af den reglementerede Lønning, forsaavidt denne ikke oversteg 1,000 Rd., og disse sidste stige altsaa med Lønningen, indtil den naaer det nævnte Beløb. Kasserne have ikke havt andre Indtægter end Renterne af deres efterhaanden opsparede Formuer og deres Interessenters Bidrag (bortset fra Capellet's Begravelseskasses Vedkommende fra en aldeles betydningløs Indtægt af Bøder, som Capelmedlemmerne maatte ifalde). Ikke desto mindre har der ikke hidtil været tillagt Interessenterne i de omtalte tvende Kasser nogen som helst Deeltagelse i deres Bestyrelse eller Raadighed over disse's Anliggender og Formuer, saaledes var det f. Ex. uden nogen Medvirkning fra Interessenternes Side, at det ved kongelig Resolution af 13de Mai 1863 bestemtes, at Theatrets Begravelseskasses Overskud skulde tilfalde den da oprettede private Pensionsfond.

Theatrets og Capellet's Begravelseskasser have hidtil steds været istand til at fyldestgjøre deres Forpligtelser, og der er, efter det Forhold, som i det Hele finder Sted imellem Bidragene til samme og den tilfagte Begravelseshjælp (jfr. Oversigten over Theatrets oeconomiske Forhold fra 1850 til 1868 Side 287—289), heller ikke nogen Grund til at befrygte, at de ikke ogsaa fremtidigt skulle være istand til at fuldstændigt at opfylde samme. Det bemærkes i saa Henseende, at Theatrets Begravelseskasse endog efterhaanden har opsparet en Capitalformue paa 12,000 Rd. og Capellet's Enkeskasse en Formue paa 800 Rd. foruden dens Beholdning. Under disse Omstændigheder synes der ikke at være nogen som helst Grund til at gjøre Forandringer i de for samme gjældende Regler for de nuværende Interessenters Vedkommende. Disse ville altsaa fremdeles forblive bidragspligtige til Kas-

serne, men ville ogsaa beholde deres Rettigheder ligeoverfor samme ubestaaende, og hvad særligt Theatrets Begravelseskasse angaaer, da ville baade Bidragene og Begravelseshjælpen's Størrelse tiltage med den reglementerede Lønning, indtil denne har naaet 1,000 Rd.

Da kongelig Ansættelse hidtil har været en Betingelse for, at Nogen skulde kunne blive Interessent henholdsvis i Theatrets og Capellet's Begravelseskasse, men Ingen for Fremtiden vil kunne erholde kongelig Ansættelse ved Theatret, vil det ikke være muligt for de nævnte tvende Kasser fremtidigt at optage nye Interessenter i Genhold til de nu for dem gjældende Love, og navnlig vil der selvfølgelig ikke kunne være Tale om, at de, som i sin Tid maatte blive antagne ved Contract paa et længere Aaremaal i Genhold til nuværende Lovforslags § 6, uden videre skulde kunne optages som Interessenter i samme. Men der synes et heller at være Grund til at søge disse Kasser's Love saaledes forandrede, at de skulde kunne gjøres anvendelige paa de sidstnævnte Personer. Thi vel vil saadan contractmæssig Antagelse paa et vist Aaremaal fremtidigt komme til at træde istedetfor den nuværende kongelige Ansættelse, men der synes dog virkelig ikke at være tilstrækkelig Opsfordring til enten at tilpligte eller til at aabne en særlig Udgang for dem, med hvilke Theatret foreløbigt kun contraherer paa høist 10 Aar, om end Forholdet senere gjentagne Gange kan fornyes, til ved deres Død, hvilken muligt først indtræder, længe efterat de have forladt Theatrets Tjeneste, at sikke sig en Begravelseshjælp, som de ligesaa vel kunne sikke sig andesteds. Der kan formeentligt ikke opstilles nogen som helst Parallel mellem dette og den Forsørgelse, som Theatret ifølge § 9 ff. skal sikke dem i deres levende Live, hvilket tildeels skeer ligesaa meget i Theatrets egen som i deres Interesse.

Som en Følge heraf ville de tvende Begravelseskasser altsaa fuldstændigt have affluttet deres Virksomhed med samtlige de nuværende Interessenters Død, og da Interessenterne ikke have nogen som helst Raadighed over Kasserne's Capitalformuer, maatte disse altsaa, saafremt ingen anden Bestemmelse træffes, til den Tid som herreløst Guds tilfalde Statskassen. Det